

Koroška Domovina

(Kärntner Heimat)

ste. 7.

Klagenfurt, dne 14. februarja 1930.

leto XI

Uredništvo in upravnništvo
Fröhlichgasse 43

Neodvisen list za domoljubne Korošce

Telefon št. 475

Izhaja vsak petek. — Stane četrtletno 1 S, posamezna številka 12 g. — Pri morebitnem povíšanju se ima daljša naročnina doplačati. — Naročnino je vpslati vedno v naprej. — Pritožbe glede nerednega dostavljanja lista so poštnine proste, če so odprte. — Inserati se zaračunajo po določenih cenah

Slowenische Heftliteratur.

Das beliebteste Buch der Landbevölkerung ist der Kalender. Er bringt dem Volke außer der Zeiteinteilung und Jahresübersicht und sonstigen nützlichen Mitteilungen auch allerlei unterhaltenden Lesestoff. Darum findet er auch große Verbreitung und stellt in anscheinend unverfänglicher Form ein sehr wertvolles Agitationsmittel dar.

Um so bedauerlicher ist es, daß die Leute um die „Koroška slowenska stranka“ mit besonderem Raffinement am Werke sind, die Seele des Landvolkes auch auf diesem Wege durch Verhetzung und Unwahrheit zu vergiften. Der Kalender des Cyrill- und Method-Vereines für das Jahr 1930,

den diese Partei natürlich dringendst empfiehlt, gleicht einer giftgeschwollenen Blase. Sein Inhalt ist hauptsächlich auf Kärnten abgestellt und gewirkt in der Beleuchtung, die ihm der „Koroški Slovenec“ zuteil werden läßt, besonders gehässigen Ausdruck.

Hervorgehoben zu werden verdienen in dieser Hinsicht die beiden Aufsätze über die Sprachinsel Gottschee. Zunächst macht man sich über den Gottscheer Dialekt lustig und zitiert mit einer nur aus der sachlichen Unkenntnis erklärlichen Unverfrorenheit einen Satz angeblich in diesem Dialekt, um dadurch zu beweisen, daß er von der deutschen Schriftsprache viel weiter entfernt sei, als der Kärntner Dialekt von der slowenischen. Die Angreifer, die den Dialekt nicht verstehen, wissen natürlich nicht, daß er auf bayerische Wurzeln zurückgeht, zu denen sich einzelne schwäbische und mitteldeutsche Elemente gesellen, während der slowenische Dialekt in Kärnten ein Mischmasch von slowenischen und meist ver-

dorbenen deutschen Worten ist. Im übrigen haben nicht wir uns über ihn lustig gemacht — die Einführung von Schulbüchern im bodenständigen Windischen beweist dies —, sondern die slowenischen Schriftgelehrten, die offenbar dem im Südslawenstaate durch die Einführung der serbokroatischen Staatssprache zum Aussterben verurteilten Slowenischen ein Geltungsgebiet in Kärnten schaffen wollen.

Ueber die weiteren Angriffe wollen wir kein Wort verlieren, nur noch auf die faustdicke Lüge sei hingewiesen, die mit der

Aufzählung der deutschen Schulen in Jugoslawien

begangen wird. Es gibt keine einzige rein deutsche Schule, sondern nur deutsche Parallellassen, die sich in nichts über die Einrichtungen unserer utraquistischen Schulen erheben. Dabei aber handelt es sich bei der deutschen Minderheit um ein kulturell und wirtschaftlich außerordentlich wertvolles Element, was man von den „Stranka-Leuten“ in Kärnten gerade nicht behaupten kann. Der „Koroški Slovenec“ gesteht selbst an anderer Stelle die

große Bedeutung der deutschen Minderheit in Slowenien

zu, wenn er in seiner Nummer 4 vom 22. Jänner 1930 von ihr schreibt, daß sie „einen gut eingeführten Handel, ein gut eingeführtes Gewerbe und eine gute Industrie besitzt und sich in ihren Händen ein riesiges Kapital bewegt!“ Daß eine solche Minderheit im staatlichen Leben auf ganz natürliche Weise Anspruch auf große Berücksichtigung hat, ist selbstverständlich. Damit müssen sich auch die Anhänger der Apostel aus Reifnitz und Völkermarkt abfinden.

Naš zvezni kancler zopet v Wienu.

Zvezni kancler dr. Schober je imel obpriliki 60. obletnice obstoja novinarske organizacije „Concordia“ in se je nanašal najvažnejši del tega govora na potovanje v Rim. Dr. Schober je v tem govoru ostro nastopil proti gotovim posebno inozemskim vestem o namenu tega potovanja. „Po listih so se razširile vesti, ki so razburile javno mnenje in sicer nekatere zunanje države z očitnim namenom, da bi rušile prijateljstvo Oesterreicha in Deutschlanda ter podrle komaj navezane razmerje z Italijo. Izrazil je prepričanje, da pisuni teh vesti ne bodo prišli na svoj račun. Rekl je: Kdor me pozna, dobro ve, da bom storil vse za čast naše države in da si ne dam omajati ljubezni do svojega naroda. Pot v Rim je bila uspeh za Oesterreich, ki ga je bilo naši republiko zeliti in ki bo s potovanjem v Berlin še izpopolnjen.“ Pogodba, ki jo sta podpisala dr.

Schober in Mussolini je prijateljska, poravnava in razsodiška pogodba.

Otvoritev novega mosta čez Muro

V nedeljo, dne 9. februarja se je vršila slovesna otvoritev novega mosta preko Muro v Radkersburgu, ki veže Oesterreich in Jugoslavijo. Zvezni kancler dr. Schober, ki je dospel s svojim spremstvom na povratku iz Rima zjutraj ob pol šestih se je odpeljal v spremstvu zveznih ministrov dr. Hainisch in ing. Schumy, deželnega glavarja Rintelen ter ostalih udeležencev iz Wienu in Graza ob 8. zjutraj z avtomobili v Radkersburg. Ob pol 11 uri dopoldne je bil most, ki veže Oesterreich in Jugoslavijo, blagoslovljen od škofa iz Graza in od škofa iz Marburga, nakar je bivši zvezni predsednik dr. Hainisch predal most prometu. Novi železo-

betonski most spada med velike moste. Most je dolg 85,8 m in je razdeljen na dve stranski odprtini po 26,5 m ter na srednjo odprtino 29,6 m z dvema 1,6 m širokoma stebroma. Prometna površina mosta je razdeljena na 5,50 m širine za vožnje in na obeh straneh po 1,25 m širine za pešce. Prenosna teжина mostu znaša 400 kg na en kvadratni meter. Celotni stroški v znesku okroglo 350.000 silingov, bodo polovično razdeljeni na obe državi.

„Was muß ich als Soldat wissen?“

Unter diesem Titel ist ein jugoslawisches Handbuch militärischen Inhaltes erschienen, das den Obersten Vojislav Kostić zum Verfasser hat. Es ist vom jugoslawischen Kriegsministerium durch Geheimbefehl anempfohlen worden. Bemerkenswerterweise finden sich in ihm folgende Stellen:

„Der Soldat wird in das Heer eingereicht, um den Gebrauch der Waffen zu lernen, damit er sie erfolgreich anwende, falls ein Feind unser Vaterland angreift oder falls wir angreifen, um unsere Brüder, die noch unter fremdem Joche schmachten, zu befreien. Unsere äußeren Feinde sind die Italiener, die Oesterreicher, die Ungarn und die Bulgaren.“

Nach dieser freundlichen Einleitung heißt es an anderer Stelle weiter: „Wir haben innere und äußere Feinde. Zu den äußeren zählen jene, die mächtiger werden wollen, als wir es sind. Als solche Feinde sind die Italiener, die Oesterreicher, die Ungarn und die Bulgaren zu betrachten. Wir dürfen ihnen nicht freundlich gegenüberstehen. Wir besitzen gewaltige Macht und sie sollen uns fürchten, so lange auch nur einer unserer Brüder ihnen untertan ist.“ Dann fährt der Oberst fort: „Ein großer Teil unserer Brüder lebt noch unter Fremdherrschaft, sie leiden und erwarten sich von uns Rettung und Befreiung.“

Damit ja kein Zweifel entstehe, wo überall diese „in Sklaverei schmachtenden Brüder“ sich befinden, heißt es: „Noch sind nicht alle unsere Territorien unserem Reich angeschlossen, noch gehört das nördliche Kärnten ebenso wie die nördliche Steiermark zu Oesterreich.“

Wenn man auch der minderen Intelligenz des überwiegenden Teiles der jugoslawischen Vojaci kein allzu feines politisches Unterscheidungsvermögen zutrauen darf und daher in recht primitiven Formen zu ihnen sprechen muß, ist das Vorhandensein eines derart blödsinnigen Handbuches doch ein sehr trauriges Zeichen. Man wird nicht fehlgehen, anzunehmen, daß der Verfasser des Handbuches den Kreisen der „Narodna odbrana“ nicht allzu fern steht, jener Organisation, die am Ausbruch des Weltkrieges durch ihre Wütharbeit in Bosnien und der Herzego-

V. b. b.

Diese beiden Beispiele aus der Hetz-literatur unserer südslawischen Freunde mögen für heute genügen.

Hinavščina brez konca in kraja

Znano je, da sta zastopnika „Slovenske stranke“ v deželnem zboru odklonila zakon o kulturni avtonomiji. Vseč jima ni bilo, da bi po tem zakonu odločila prosta volja starišev glede šolskih otrok, ker je njuna misel le, terorizirati Nemcem prijazne Korošce. V več poročilih se bavi „Koroški Slovenec“ v zadnjem času z šolskimi zadevami in primerja hinavsko razmere na Koroškem in v Jugoslaviji. Trdi lažljivo, da imajo Nemci v Dravski banovini 40 šol, dočim Slovenci na Koroškem nimajo niti ene slovenske šole. Vsklikne: „O blaženi Kočevarji, ko bi imeli mi one pravice, kakor jih imate vi!“

Dočim je znano po celem svetu, kako se godi Nemcem v Jugoslaviji, dočim določa novi šolski zakon, da se sme poučiti deloma nemško le, če je za vsak razred najmanj 30 nemških otrok, piše „Koroški Slovenec“ take budalosti. Zamolča pri tem seveda, da imamo na Koroškem veliko število izvrstnih utrakvističnih šol, s katerimi je naše ljudstvo jako zadovoljno. Seveda za slovenske narodne šole, v katerih se vzgoja naše ljudi za jugoslovanske iredentiste, nimamo prostora.

Nemški jezik na Koroškem tuj jezik.

To je iznašel dični „Koroški Slovenec“. V dopisu iz Gallizien opisuje tamošnjo božičnico in pravi naslednje: „Zelili bi samo, da bi se v bodoče viršil del prireditve tudi v domačem jeziku in ne samo v tujem jeziku...“

Iz Jugoslavije.

Znano je, da je Gavrilo Princip umoril leta 1914 avstrijskega prestolonaslednika Franc Ferdinanda v Sarajevu in da je bilo to tudi vzrok za izbruh svetovne vojne. Sedaj so pa posvetili umorilcu Principu v Sarajevu spominsko tablo in se je udeležilo otvoritvene slovesnosti tudi mnogo ljudstva. Ker je pa referent belgrajske cenzure Milan Jovanović dopustil poročilo o slovesnosti v časnikih, so ga krotomalo odpustili.

Vladi je poročilo jako naprijetno, kajti do sedaj je vedno trdila, da ni imela z umorom prestolonaslednika nič opraviti. Angleški in francoski listi napadajo sedaj jugoslovansko vlado zaradi omenjene

Moževa osveta.

Bilo je februarjsko jutro. Poštni vlak, ki prihaja vsako jutro iz Kijeva, je prisopihal na postajo v Odesi. Potniki, drhteči od mraza, so hiteli k izhodu, za njimi pa postreščki s prtljago. Železniški uslužbeneci so splezali na strehe spalnih vagonov, da pometo sneg. Naenkrat sta dva prese-nečeno vzkliknila.

Na strehi spalnega vagona je ležala s snegom pokrita zavezana vreča, v kateri se je nekaj premikalo. Na klic prestrašenih uslužbencev je prihitel postajenačelnik z orožniki. Prerezali so vrv, s katero je bila vreča privezana k vagonu. Potegnili so iz nje čudoviti zavoj in ga odnesli na peron.

Zenska je, — se je oglasil orožnik. Iz oči radovednega občinstva je odsevala groza. Potniki so prihiteli od vseh strani. Postajenačelnik je dal prenesti zavoj v svojo pisarno, kjer je bilo toplo.

— Uboga žrtev! — je dejal postajenačelnik. — Zmrznila je.

Ko so potegnili iz vreče mlado, krasno žensko telo, so opazili, da je skrbno zavito v kožuh in da ima na nogah tople ruske zimske čevlje.

Položili so jo na preprogo in takoj je odprla svoje velike, temne oči. Bilo je, kakor da se je zdramila iz težkih sanj.

spominske table. Mi pa pravimo: resnica pride vendar na dan.

Atentat na mehiškega predsednika.

Ko je novi predsednik mehiške republike Ortiz Rubio prevzel svoje dolžnosti med velikimi slavnostmi, ki ji se je prisostvovalo nad 40 tisoč ljudi, je bil izvršen napad. Ko se je v spremstvu svoje soproge, svoje hčerke in svoje nečakinje vozil počasi skozi množico, je na stopnico avtomobila stopil mlad človek in pričel streljati z revolverjem. Ena krogla je zdrobila predsedniku spodnjo čeljust, druga pa ga je ranila na levem kolenu. Nečakinja je bila ranjena v prsa, predsednikova soproga pa je bila lažje poškodovana na obrazu. Vse tri so odpeljali v bolnico, kjer so predsednika in njegovo nečakinjo tako operirali. Samo mala hčerka predsednika je ostala popolnoma nepoškodovana. Napadalec je neki 22 letni zasebni uradnik in je pri zasliševanju na policiji izjavil, da je pristaš, stranke, ki je bila poražena pri volitvah.

„Die Ehrung“ des Gavrilo Princip.

Nach den Manövern des Jahres 1914 wurde bekanntlich das österreichische Thronfolgerpaar bei einer Fahrt durch Sarajevo von serbischen Söldlingen erschossen. Zur Ehre der serbischen Behörden muß gesagt werden, daß sie sich, als das Land nach dem Zusammenbruch in ihre Hände kam, geradezu ängstlich bemühten, alles zu beseitigen, was an diese unselige Tat erinnerte. So oft auch von privater Seite irgendeine Gedenkfeier veranstaltet wurde, hielten sich die Vertreter der Aemter davon fern. Um so überraschender mußte die Nachricht klingen, daß am 2. Februar in Sarajevo ein Denkmal für den Mörder errichtet werden sollte. Sie erregte Unwillen in der ganzen gesitteten Welt und das englische Blatt „Daily Express“, das auf Jugoslawien überhaupt schlecht zu sprechen ist, nannte die Denkmalerrichtung „eine Beschimpfung der ganzen Welt“.

Der Mann, der ein Verbrechen mit so fürchterlichen Folgen angestiftet hat, müsse vergessen werden. Sein Name dürfe nur als böses Omen in den Fußnoten der Geschichte fortleben.“ Es wurde zwar kein Denkmal, sondern nur eine einfache Gedenktafel an einem Privathaus durch Verwandte und Freunde des Mörders angebracht. Doch wäre es besser gewesen,

Šopi bujnih las so obdajali njeno mlado, blede obličje.

Polne grudi in zagorela polt je izdajala južanko. Stara je bila komaj dvajset let. Kožuh jo je rešil smrti, kajti zima je v februarju na ruskih stepah strašna. Zmrznila sicer ni, vendar je pa bila vsa trda od mraza.

Ko si je v zakurjeni pisarni nekoliko opomogla, ji je omahnila glava nazaj. Bilo je jasno, da je sestradana. Prinesli so ji iz restavracije goveje juhe in sendvičev.. Neznanki so se zalesketale solze v očeh. Ko se je najedla, ji je odleglo.

Končno se je ozrla začudeno okrog in vprašala:

— Kje pa sem, gospoda?

— V Odesi, na kolodvoru.

— V Odesi?! Iz njenega vprašanja, je odmevala groza, pa tudi dvom, da je to sploh mogoče.

Policijski uradnik je neznanko uljudno vprašal:

— Kdo ste, milostljiva?

— Kaj moram povedati svoje ime? Saj nisem ničesar zakrivila.

— Seveda ne. Toda oni, ki so vas zavezali v vrečo in privezali na streho spalnega vagona, bodo morali za svoj zločin odgovarjati pred zakonom. Povejte, kdo ste, da lahko izsledimo vaše krvnike. Morda

auch diese Ehrung nicht zu gestatten. Die Behörden scheinen überrascht worden zu sein, denn daß sie nicht einverstanden waren, zeigt am besten die scharfe Maßregelung, die sich der Referent im Zentralpreßbüro in Belgrad gefallen lassen mußte, der die Nachricht von der Gedenktafelenthüllung zur Weiterverbreitung frei gegeben hat. Er wurde entlassen.

Odpor ruskih kmetov.

Ker se opirajo ruski kmetje odpravi zasebne lastnine glede na zemljišče so ruska oblastva v neki vasi v polovješkem okružju zaplenila posestva 18 kmečkih rodbin, ki so bile odpeljane v pregnanstvo v sovjetsko Ukrajino. Kmetje so se maščevali s tem, da so razpršili komunistično četo in pri tej priliki pobili nekoliko komunistov. Tudi v neki drugi vasi v istem okružju je bilo izgnanih in odpeljanih v pregnanstvo 23 kmečkih rodbin. Zopet v neki drugi vasi so bila zažgana posestva petih kmetovalcev, ker so agitirali proti poljedelskim komunam (srenjam). Iz več vasi v okolici Odesa je bilo odvedenih 47 rodbin, ker niso hotele oddati semenje za komunistične srenje.

Eksplodzija v Jergitschevi tovarni v Wienu.

V oddelku za ključavničarstvo Jergitscheve tovarne v Wienu je eksplodirala steklenica s kisikovim plinom, ki ima prostornine za 50 litrov in je bilo v njej stisnjenega 2000 l plina. Eksplodzija je bila tako silna, da je deloma odnesla streho in vrgla na tla in da so stene popokale. Med razvalinami je izbruhnih tudi požar. Ponesrečilo se je 10 delavcev. Eksplodzija je nastala na ta način, da je plamen, s katerim so varili železo, švignil nazaj v gumijevo cev, po kateri je dohajal plin iz steklenice. Cev se je vnela in tako se je vnel tudi plin v steklenici sami, ki je raditega eksplodirala.

Židovski havzirar.

Izak L. havzirar je z štofi po Koroškem. Pri tem je priprostim ljudem lagal, da je angleški fabrikant in da prodaja pristne angleške štofe pod ceno. Pripovedoval je, da so trgovci, kojim je blago prodal, padli v konkurz in da je za to blago ceneje dobil. Na ta način je celo vrsto posestnikov prekanil in jim natvezal štofe, ki so bili večinoma slabi in nič vredni. Ko pa je prodajal blago le v paketih po 36 m, so imeli naši ljudje občutno škodo.

jih pa sami poznate. . . . Čudež je, da niste med vožnjo zmrznili.

— Kaj pravite, gospod? Da sem se pripeljala v Odeso na strehi spalnega vagona? Kaj se vam meša?

Postajenačelnik je odgrnil zaveso na oknu in pokazal najprej na vlak, potem pa na vrečo, ležečo pred njim.

— Kaj se res ničesar ne spominjate?

— Ne, ničesar.

— Od kdaj?

— Menda od snoči, ako je danes ponedeljek.

— Da, ponedeljek je.

— Torej sem bila snoči ob osmih na svojem gradu Rudnici.

— Rudnica? — Je to daleč od Odesa?

— Najmanj 400 kilometrov.

— Ali je vozil ta vlak tudi včeraj?

— Da, stal je tam pozno zvečer kakih 20 minut, — je odgovoril postajenačelnik.

— Torej so vas položili na streho spalnega vagona v Rudnici, milostljiva. Vaša strašna vožnja v mrazu je trajala deset ur. K sreči je proga brez predorov in tudi snežilo ni zelo. Povejte, kaj ste snoči počeli.

Policijski komisar je pripravil notez, da si zabeleži njene odgovore.

— Večerjala sem z možem.

— Kako se piše? (Konec sledi.)

Izak L. je pri sodnji priznal in se izgovarjal, da je sam moral blago drago kupiti od židovske firme in do se je ljudem le zato zlagal, da pride z njimi lažje v dotiko.

Njegov branitelj je sam ožigosal ravnanje Izaka z ostrimi besedami, vendar pa povdarjal, da zakon ni za to, da štiti neumnost ljudi.

Torej zapomnite se to! Očita se našim ljudem v svarilo in naj kažejo vsakemu tujemu havzirarju takoj vrata ne poslušavši ga. Kajti ti ljudje, če jih pustiš v hišo, ti znajo tako gladko in trajno govoriti, da smešajo našega priprostega pavra popolnoma in da ga naslednje opeharijo. Naši kmetje imajo itak dosti skrbi in so večinoma v slabih gospodarskih razmerah. Ne zmorejo torej še škode po goljufivih havzirarjih.

ker je bilo le 8 glasov za in pa 34 glasov proti. Pri nas smo pa ustanovili nadaljevalno šolo in smo bili vsi zato, da se bo tudi poučevalo krščanski nauk. Bil je pa zraven tudi naš fajmošter in smo ga prosili, da nam poučuje otroke tudi veronauk v tej šoli, kar je nam tudi gvišno obljubil. Sele nato smo sklenili in ustanovili nadaljevalno šolo. A žalibog je Fajmošter na svojo obljubo kmalu pozabil in je v kratkem času veronauk odpustil. Zakaj? More biti, da so bili tudi Nemci in Socialdemokrati vzrok. Ne, ne! Plače ni bilo in zastoj tudi veronauka ni Radi bi vedeli, ali so bili tudi apostoli plačani za vsako uro.

Slišali smo tudi koliko košajo učitelji in šole. Seveda manj košajo fajmoštri, ker jih ne rabimo toliko kot učiteljev. Ali pri nas bi bilo dobro, da bi bilo več duhovni-

zanimal za vaš tamtam in za v a š o napihnjeno klobasarijo? Nikdo!

V isti številki je dopis, v katerem hvali pisatelj igralce iz Rinkenberga, ki so priredili pri Šostarju igro. Kakor piše, je bila dvorano polna domačega občinstva toda več kakor polovica tega občinstva je bilo otrok. Vidi se, da je ljudstvo že sito in se ne briga več za take neumnosti. Ko so se vračali igralci domov, so bili menda napadeni od neke tolpe — napadla jih je z jezikom, kar jim je gotovo škodilo. Ali se še spominjaš, dragi pisatelj, kako so bili pred 10 leti napadeni miroljubni romarji pri sveti Hemi, napadeni od jugoslovanskih tolpe! Kako je tekla kri nedolžnih ljudi, ki so stopili iz cerkve in že bili pobiti na tla. Več je bilo močno ranjenih, večina pa je iskala rešitev v gozdu. Letos bomo obhajali 10 letnico te bitke, tega napada na domoljubne Globasane!

Völkermarkt.

Alex Sauerchnig v Großeneggu predal je svoje posestvo sinu Filippu Sauerchnig, ki bode vsel Gertrud Blasi p. d. Tuschak za ženo.

Josef Petschnig, kolarski mojster v Großeneggu je kupil od Gregorja Sobnig p. d. Seunig v Großeneggu njegovo posestvo.

Antonija Müller p. d. Wurm v Wriesen prodala je svojo posest Wurmhuber Johannu Leitgeb p. d. Bos v Auerling.

Markt Griffen.

Dne 27. januarja bila je ženitev v gostilni Plaßnig v Griffen. Nevesta je bila g. Milli Mutschig, kelnerca pri Plaßnigu in g. J. Schipek iz Bleiburga. Poročil ju je g. župnik Franc Ninaus v farni cerkvi. V cerkvi je lepo pel moški pevski zbor „Griffenthal“ pod vodstvom g. ravnatelja Bohatta. Tudi Feuerwehrgodba iz Bleiburga je bili navzoča in je izvrstno igrala. Zvečer so pa praznovali svatbo v Plaßnigovi gostilni pri lepih pesmah in ob veselih zvokih šramelgodbe.

Griffen.

(Dne 2. februarja napravil je moški pevski zbor „Griffenthal“ v Griffen svojo prvo „Liedertafel“. Obisk je bil izvrsten, tako da je bila dvorana v gostilni Miklau prenapolnjena. Pevski zbor pod vodstvom kormojstra J. Bohatta pel je mnogo veselih koroških pesmi pa tudi humoristične zборе. V pavzah igrala sta na glasovirju izvrstno g. Kleinberger in g. učiteljica B. Krenn. Veliko smeha povzročil je dramatični kvartet: „z'handeln“. Veselica je trajala do polnoči in so bili poslušalci jako zadovoljni.

Razne vesti.

V Bruselju v Belgiji je neki visokošolec iz maščevanja, ker je pri izpitu padel, ustrelil soprogo profesorja in o tem pismono obvestil vodstvo šole. Pripeljal se je z avtomobilom do stanovanja profesorja. Ko mu je soproga odprla je sprožil najo štiri strele.

V Novem mestu v Jugoslaviji so na kolodvoru našli nekega moža z razparanim trebuhom. Ko so ga operirali so našli v zelodcu 16 cm dolg nož, ki je po svoji starosti navadi nedavno pogoltnil. To je bila že šesta operacija te vrste, ki jo je moral prestat zaradi svoje čudne blaginje strasti požirati razne neprebavljive predmete, kakor ključe, nože itd.

V dobi od 1. do 7. januarja letos je bilo v dravski banovini v Jugoslaviji prijavljenih 311 primerov obolenj na nalezljivih boleznih in sicer: na škrlatinki 137 primerov, na davici 61, na dušljivem kašlju 50, na ošpicah 38, na tifuznih boleznih 16, na senu 6, na vraničem prisadu 2, na smrkvosti 1 primer.

Ameriško poslaništvo v Pragi je obvestilo užhorodskega sodnega slugo Franca Leignerja, da mu je pred mesecem dni v Newyorku umrl brat, ki je ostavil imetje 38 milijonov dolarjev. Leigner je imel

Kathreiner

... und die Ehe wurde überglücklich, seit „Kathreiner“ auf den Frühstücks- und Jausentisch kam.

Dopisi.

St. Michael bei Bleiburg.

Bergmannskränzchen. — Theateraufführung. — Feuerwehrball. Am 4. Jänner 1930 wurde hier im Gasthause Leitgeb der Frau Rosa Woschitz unter der bewährten Führung des Herrn Oberhutmannes Markowitz und seiner Frau Gemahlin ein Bergmannskränzchen veranstaltet. Dasselbe war recht gut besucht und ist äußerst gemütlich verlaufen. Es konnte denn auch, wie man hört, dem wohltätigen Zweck ein namhafter Betrag zugeführt werden. — Am 12. Jänner 1930 brachte die Theaterrunde der Feiw. Feuerwehr Feistritz bei Bleiburg im Tanzsaale des obgenannten Gasthauses das Theaterstück „Ein glücklicher Familienvater“, ein Lustspiel in drei Aufzügen von Görner, zur Aufführung. Obwohl das Stück an sich schwer ist, wurde es recht flott gespielt und die Darsteller ernteten wohlverdienten Beifall, zumal ihnen die Rollen, wie allgemein betont wurde, ausgezeichnet angepaßt waren. Leider hat uns inzwischen ein eifriges Mitglied der Theaterrunde, Herr Anton Lipitz, verlassen. Es möge ihm auf seinem künftigen Wirkungsorte recht gut ergehen! — Am 4. Februar 1930 fand, und zwar ebenfalls in den Räumen des Gasthauses Leitgeb, der erste Feuerwehrball der Feiw. Feuerwehr Feistritz bei Bleiburg statt. Diesmal übernahmen die Führung Herr Feuerwehrhauptmann Friedrich Kraut und seine Frau Gemahlin, deren umsichtiger Werbetätigkeit es insbesondere zu danken ist, daß sich die Veranstaltung nicht nur einer außerordentlich zahlreichen Beteiligung erfreute, sondern auch in finanzieller Beziehung für die junge Feuerwehr einen nicht zu unterschätzenden Erfolg brachte. Die zahlreichen, vielfach wertvollen Beste, deren Spendern hier nochmals gedankt sei, wurden teils im Glückshafen ausgelost, teils versteigert. Die Musik besorgte in ausgezeichnete Weise eine Kapelle des Alpenjägerregimentes Nr. 11 unter der persönlichen Leitung des Herrn Kapellmeisters Müller. Kein Wunder daher, daß das fröhliche Tanzgetriebe bis in die Morgenstunden dauerte!

Ludmannsdorf.

Dne 9. t. m. smo imeli pri nas zborovanje. Govoril je gospod poslanec Starc. Pravil je nam, da ni bilo mogoče spraviti v naše nadaljevalne šole krščanski nauk,

kov ko učiteljev, da bi ne bilo treba čakati dušam v vicah pol leta na eno sv. mašo.

Tudi smo slišali nekaj o davkih. Res je tako hudo stemi davkami, da bodo nam razpadla naša poslopja, ali kakor se pa govori ima naš fajmošter od naših denarjev porcelanast Hajzelček.

Moos bei Bleiburg.

Feuerwehrball. Am Sonntag, den 23. Feber, veranstaltet die neugegründete Feuerwehr Replach und Umgebung im Stefanhof zu Moos eine Tanzunterhaltung. Die Räumlichkeiten im Stefanhof stellt in entgegenkommender Weise Herr Ing. Ritter v. Metnitz zur Verfügung. Der Festausschuß der Feiw. Feuerwehr wird sich bemühen, die Gäste in jeder Hinsicht zufriedenzustellen.

Miklauzhof.

Znano veleposestvo Miklauzhof pri Sittersdorfu se je prodalo. Več desetletj so bili lastniki rodbina Seifritz, ki pa vsled raznih nesreč ni mogla več posestvo držati. Sedaj pa je kupil celo posestvo dr. Steinacher. Slednji je bil slovit branitelj (Abwehrkämpfer) in se je kot tak in kot organizator ljudskega glasovanja v Zgornji Šleziji in pri nas odlikval. Tako ostane važno posestvo v domovini svestih rokah in ga bode gotovo novi posestnik zopet povsdignil.

Globasnitz.

(V „Koroškem Slovcu“ (štev. 2) se spotikuje nam dobro znan hujskač nad Kochkursom, gi ga je priredil v naši vasi dež. kult. svet. Piše, da bi se imel ta kurs opustiti, ker se ga radi previsokega proračuna dekleta in žene niso upale udeležiti; da pa bi izostala blamaža, se je poskrbelo za višjo denarno podporo, ker so bile same ubožne tečajnice. Tako piše ta zaviti ptič. Res je, da je podpiral dež. kult. svet ta kurs, toda da bi se imel opustiti zaradi previsokega proračuna, to je laž. Resnica je, da je hotela slovenska stranka preprečiti ta kurs. Priredila je, ko je izvedela o tem kursu, v drugič kuharski tečaj, pregovorila vse učenke slovenske stranke, ki so se že dale zapisati za gospodinjski kurs. Še v Jugoslavijo so morali hiteti po dekleta, ker jih je bilo še premalo. Kaj pa so se učile na tem tečaju? Prav nič koristnega, lakoto so trpele in s praznim trebuhom so plesala dekleta srbski koloples. Dalje piše ta ptič, da je bila zaključna prireditev posneta po slovenski prireditvi. — Kdo se je brigal in

dva brata, ki sta se izselila v Ameriko in postala milijonarja. Eden je umrl lansko leto, drugi, kakor povedano, pred mesecem dni in ta je določil v oporoki, naj se njegovo in bratovo imetje razdeli med sorodnike na Češkoslovaškem. Teh sorodnikov je štirinajst, a glavni dedič bo Franc Leigner, ki živi sedaj v precej bornih razmerah.

Kakor poročajo iz Berlina, se meni znani pustolovec in „svak“ bivšega nemškega cesarja Aleksander Zubkov znova poročiti. Njegova sedanja izvoljenka je točajka v nekem koelnskem baru. Kakor znano, je ušel Zubkov sam med natakraje, potem ko je zapravil svoji prejšnji ženi, pokojni princesi Viktoriji Luizi, vse imetje. Njegovi sorodniki so mu naknadno izplačali še 15.000 mark, da jim je izročil pisma svoje prve žene.

Nasilja, ki jih zločinski krogi v Chicagu že delj časa izvajajo, so dosegla svoj višek. Preteklo nedeljo je bilo izvršenih toliko napadov in vlomov, kot še nikdar prej. Napori policije, da bi ustavila zločinski val, ki je zadnje dni poplaval Chicagu, so bili brezuspešni. Na eni strani policija sama ni dovolj številna, da bi držala zločince v šahu, na drugi strani je pa bilo vzrok policijskega neuspeha tudi dejstvo, da uradniki, ki radi slabega mestnega finančnega stanja že nekaj časa niso prejeli svojih plač, ne vrše posebno navdušeno svoje službe. Na vsak način je bilo samo preteklo nedeljo tekem desetih ur izvršenih nič manj kakor 40 roparskih napadov na javnih cestah in ulicah. Mnogo tisoč dolarjev v gotovini in velika množica raznih dragocenosti je padlo v roke zločincem. Poleg tega je bilo prijavljenih še na stotine vlomov in tatvin.

Na Angleškem je te dni umrl najstarejši cigan na Angleškem, Valentin Smith, v starosti 103 let. Stanoval je v mali kolibi in se preživljal z izdelovanjem oblačnikov za obleke. V tej stroki je veljal za prvovrstnega mojstra. Starega cigana so zadnji čas pogosto posečali časnikarji, katerim je pripovedoval, na kak način je dočkal tako visoko starost. Vedno je trdil, da se ima za to zahvaliti svojemu zdravemu poklicu in življenju na svežem zraku. Smith ni nikoli kadil in do svojega stotega rojstnega dne ni popil niti kapljice alkohola. Ko je slavil svoj stoti rojstni dan je zavšil par kapljic vina.

Gotovi krogi opisujejo iz navideznih namenov Jugoslavijo kot zaželjeni paradiz. Iz tamošnjih časnikov razvidimo pa, da temu ni tako. Ljudje iz Jugoslavije se izseljujejo, ker vsled bede ne morejo živeti več v domovini. Bavijo se pa tudi v vprašanju kolonizacije v lastnih deželah. Ideja ni slaba, manjka za izvršitev le denarja.

Dne 5. januarja beračil je J. L. pri orožniku B. B. v Eberndorfu. Orožnik ga je pa vzel kar seboj v pisarno orožniške postaje in ga tom kontroliral. Nato je začel J. L.

orožnika hudo psovati in ko ga je leta hotel aretirali, se je berač njemu zoperpostavljal in ga sunil z nogami v trebuh ter ga ugriznil v roko.

V Ljubljani se je po poročilu policije število zločincev v zadnjem času znatno pomnožilo. Vzrok: velika beda nižjih slojev.

Moka se je v zadnjem času v Jugoslaviji podražila, vsled tega so peki v Beogradu, Zagrebu, Mariboru in Ljubljani ceno kruha izdatno zvišali.

Leta 1928 je na Angleškem in v Walesu prestopilo 12.372 oseb v katoliško cerkev, 307 več kakor prejšnje leto. Na vseh poljih, pri duhovščini, šolah, cerkvah, kapeilah, krstih in porokah je zaznamovati napredek. Število katoliškega prebivalstva na Angleškem in v Walesu je znašalo 2.156.146. Število duhovščine je narastlo za 39 in znaša 4349, med njimi je 2759 svetnih duhovnikov. Otvorjenih je bilo 22 novih javnih cerkva in kapel. Sedaj imajo angleški katoličani 2205 cerkva in kapel. S petimi novootvorjenimi srednjimi šolami je poskočilo njihovo število na 501. Skupno število osnovnih šol se je s 57 novootvorjenimi zvišalo na 1331. Učencev je na srednjih šolah 53 tisoč 897, na osnovnih šolah pa 374.169. Število otroških krstov je znašalo 66.347 napram 65 tisoč 176 v prejšnjem letu. Število porok je narastlo od 21.500 na 22.089.

V Omaha v Severni Ameriki je Grace Hartmannova vložila proti Levu Wellsu tožbo za odškodnino 10.200 dolarjev, ker ji je v objemu polomil več reber, dasi ga je opetovano prosila, naj bi je ne stiskal tako močno.

Ko so pred nedavnim v nekem angleškem kinu predvajali film, ki je prikazoval katastrofo parnika „Vestrise“ ob ameriški obali, je neka ženska hipoma zavpila: „Postojte! Postojte!“ Luči so zagorele in ljudje so razburjeno vpraševali, kaj se je neki zgodilo. Ženska pa je odgovorila samo: „Moj sin! Moj sin!“ Končno je začela pripovedovati, da ni videla svojega sina že več let in ga je smatrala že za mrtvega. Sedaj pa ga je bila opazila na platnu, med potniki potopljenega parnika, ki so jih bili rešili. Na nje prošnjo so sliko ponovili, samo da je mogla videti še enkrat svojega sina.

Okrožno sodišče v Budimpešti je odredilo deložacijo princa Abdula Kadirja, sinu pokojnega turškega sultana Abdula Hamida, ker je zaostal s plačevanjem najemnine. Princ živi stalno v Budimpešti kot kapelnik nekega jazzbanda. Neprijetni odlok ga je dohitel baš v času, ko se je odločil velik proces dedičev Abdula Hamida proti grški državi. V tem procesu so zmagali dediči in bo prejemal odslej vsak izmed njih s princem Abdolom Kadirjem vred mesečno rento kakšnih 1000 angleških funtov.

Sredi meseca januarja je slavila svojo 25-letnico plavajoča cerkva nemške brodarske komisije v zapadni berlinski luki.

Ladja je bivši parnik, ki ga je daroval neki berlinski brodolastnik, da se na njej uredi cerkev za rečne brodarje. Notranjo opremo so darovale druge trvdke. Cerkev je edina te vrste v Evropi in služi izvrstno svojemu namenu, ker lahko potuje za svojimi verniki, kadar so ti zaposleni daleč od svoje župnije. Brodarji imajo tudi svojega župnika, ki krščuje in poroča svoje vernike na krovu. Tudi razne verske in prosvetne slavnosti se vrše v tej cerkvi. Pravijo, da brodarji tako ljubijo svojo cerkvico, da jih ne spraviš v kako drugo, ki stoji na trdih kopnih tleh.

Viehmärkte im Februar 1930.

- 14. St. Margareten, Bh. Wolfsberg, Blondvieh, V. M., 50 Rinder.
- 17. Liesing, Bh. Hermagor, Pinzgauer, V. M., 50 Rinder.
- 18. Luggau, Bh. Hermagor, Pinzgauer, V. M., 50 Rinder.
- 20. Villach, Bh. Villach, Pinzgauer, V. u. J. M., 150 Rinder, 50 Pferde.
- 22. Radenthein, Bh. Spittal a. d. Dr., Pinzgauer, V. u. J. M., 50 Rinder.
- 28. Winklern i. M., Bh. Spittal a. d. Dr., Pinzgauer, V. u. J. M., 100 Rinder, 50 Pferde; Faschingmarkt.

Marktbericht.

Tržne cene v Völkermarktu, 12. februarja.

	od	do	gr.
Pšenica (1 kg)	30	31	
rž	24	25	
ječmen	25	28	
oves	18	19	
koruza	20	21	
ajda	24	25	
proso	22	23	
rižol	38	40	
leča	42	45	
detelja	100	120	
krompirje	6	8	
vole (prima)	160	170	
vole (sekunda)	145	155	
molzne krave in biki	135	145	
klavne krave	90	120	
teleta	180	190	
prašički	280	310	
pitani prašiči	250	270	
ovce	75	90	
jajce (1 kom.)	12	18	
maslo (1 kg)	400	600	
mleko (1 l)	30	32	
seno (sladko)	100 kg	1200	1400
seno (kislo)	100	900	—
slama	100	8	9

Weit über 32.000 Bruchleidende

verlangen innerhalb kurzer Zeit mein nunmehr in Oesterreich und Deutschland fünfmal patentiertes Bruchband mit einstellbarem Apparat. Tausende berichten in begeisterten Zuschriften und behördlich bestätigten Dankschreiben über eine schmerzlose, beschwerdenlose, auf rein mechanischem Wege erfolgte

BRUCHHEILUNG

so daß es kein Bruchleidender versäumen sollte, sich meines idealen Bruchbandes zu bedienen. Ich bin gerne bereit, in die mir täglich zugehenden Dankschreiben und Bruchheilbestätigungen Einsicht nehmen zu lassen.

Neue Referenzen: Herr Gendarmerieinspektor K. in W., Kärnten; Herr M. D. in Klagenfurt, im Alter von 76 Jahren; Herr G. Z. in A., Post Rothenhorn bei Villach, Kind; Herr J. O. in St. J. bei Lienz.

NIEDERLASSUNGEN:
Villach: Hotel „Zur Post“, Dienstag, den 18. Februar 1930, von 8 bis 1 Uhr.
Wolfsberg: Gasthof Florian Kienzl, Mittwoch, den 19. Februar 1930, von 8 bis 2 Uhr.
Klagenfurt: Gasthof „Stadt Wien“, Fröhlichgasse 18, Donnerstag, den 20. Februar 1930, von 8 bis 3 Uhr.

Ich gebe bekannt, daß ich keine ärztliche Tätigkeit ausübe, weder ordiniere, noch Untersuchungen vornehme. Meine Tätigkeit beschränkt sich lediglich auf eine rein bandagistische und den zugelassenen Vertrieb meines vom österreichischen Bundesstaat mehrfach patentierten Bruchbandes nach Maßgabe des § 17 des Patentgesetzes und § 4 der Ministerial-Verordnung vom 15. September 1899, RGB. Nr. 162.

WARNUNG! Achten Sie genau auf meinen Namen. Ich bin die Älteste in Oesterreich zugelassene Firma mit eigener Bandagenfabrik. Eine andere Firma sucht meine Patente nachzuahmen und gibt sich aus, als sei sie mit mir identisch, was irreführend ist und unlauteren Wettbewerb bedeutet. Also Warnung vor Schaden.

E. DANZEISEN, Bruchbandagenspezialist, München 42, Egetterstr. 11

Suche

fortlaufend

Kärntner Bauernspeck

und Geselechtes

gegen Nachnahme

zu kaufen!

Antragsunter, Gute Ware
 so die Verw. des Bl.

Das neue Modell der Original

Melotte

Milch-Zentrifuge

für Hand- und Kraftbetrieb geeignet. Unübertroffen an Konstruktion und Dauerhaftigkeit! Lautloser Gang!

Original Melotte'sche

Brabanter-Wendepflüge

Das beste Ackergerät der Gegenwart! Bequeme Teilzahlungen! Preislisten gratis!

Vertreter: Valentin Lehning, Besitzer in Neudorf, P. Föderlach

Melottewerke, Wien, IV., Mayerhofgasse 16/1.